

Missionskollegiet, og i Tidens Løb blev da Vaisenhuset og Bibeludgivelsen forenet under Missionskollegiet, idet Bibelsagen var bragt ind under denne, fra først af ikke af Hensyn til Vaisenhuset, men for at skaffe billige Bibler. — Et lignende Forhold finder Sted med Hensyn til Psalmebogen, som ogsaa kun er henlagt til Vaisenhuset for at skaffe billigere og bedre Psalmebøger. Oprindelig var Psalmebogen bleven trykt paa forskjellig Maade, og der udkom et Reskript 1723, som gav Trykningen fri; men det hændte da, at der kom en privat Udgave 1761, som var saa fuld af Feil og Forkertheder, at Regjeringen fandt sig foranlediget til i Marts 1763 at udstede et Reskript, som gik ud paa, at den vedkommende Udgave skulde konfiskeres, og den vedkommende Boghandlers Sternbo betale Kjøberne af den deres Penge tilbage. Af den Grund var det vistnok, at Psalmebogens Trykning senere 1778 gik over til Vaisenhuset, og det skete ogsaa blot for at afhjælpe et Savn, men ikke nærmest for at lade Vaisenhuset tjene visse Indtægter. Nu tror jeg, at Bibelsagen for Debløkket kan bedre ordnes ved, at man bliver i det nuværende Spor, end paa nogen anden Maade, og derfor er det, jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds idag udtalte, idet ogsaa jeg skal ønske, at den nye Bibeludgave maa blive tilfredsstillende. Jeg gad nok vide, hvorledes man ellers skulde kunne faae en ny dansk Bibeludgave nogenstunde senere foranstaltet her i Landet. Det er underligt, at det ærede Medlem, der talte saa meget om Frihed, ikke har hørt, at selv de dygtigste Forlæggere have erklæret, at naar Vaisenhusets Privilegium paa Bibeludgivelsen faldt bort, vilde ikke en eneste dansk Bibel kunne blive trykt privat her i mange Aar. I den Grad fører det britiske Bibelselskab en despotisk Magt over andre Kirkesamfund, idet det med en forunderlig Kræmmerhjel for slige Anliggender undersælger Enhver, der udbyder en Bibel, hvis Pris er bestemt nogenlunde efter dets tidligere Priser. Derfor er det af væsentlig Bigtighed, at der er en Institution, som kan bevæge sig med nogenlunde Frihed uden det merkantile Hensyn, der vil affrætte enhver Privatmand fra nogenstunde her at forlægge

Bibelen, saalænge det britiske Bibelselskab vil følge sin hidtilværende Fremgangsmaade. Man vil erindre, at jeg her i Salen har draget frem under en tidligere Forhandling, at der ikke alene trykkes store Dplag af danske Bibler for det britiske Bibelselskab i Gølln, hvilke da indføres til Forhandling her i Landet, men ogsaa, at man tidligere har sendt Tusinder og atter Tusinder her i Kjøbenhavn trykte Nye Testamenter til Tydskland for der at indbindes, idet man nemlig der kan faae Indbindingen nogle Skilling billigere, eftersom Bogbindersvendene der maa nøtes med en ringere Betaling og altsaa leve mere usjelt, end det her er Tilfældet. Dette er Noget, som i sin Tid blev benegtet af dette Selskabs Agent, men jeg har godtgjort Udtalelsens Rigtighed ved netop at henholde mig til Udtalelser af en Mand, der maatte være inde i Sagen — nemlig selve Pastor Plenge. Der er ogsaa blevet mig tilbudt at skaffe mig et skriftligt Vidnesbyrd fra den Mand, der især tidligere har besørget Indpakningen for vort Trykkeri af saadanne nye Testamenter til tydske Bogbindere. Det ærede Medlem talte om Frihed, men oversaa der, at der vistnok ikke er nogen Institution, der har udbiit saamegen Despotisme over andre beslægtede Samfund, som det britiske Bibelselskab. I Marts fra 1825—27 førtes der en heftig Strid om Apokrypherne, og det britiske Bibelselskab optraadte der med en saadan Despotisme, at det bestemte, at alle Selskaber og Personer, der udbredte Biblen med Apokrypherne, skulde negtes enhver Pengeunderstøttelse af Selskabet, og dertil kom, at Biblen siden den Tid maa kun udleveres indbunden, for at Apokrypherne ikke skal kunne sælges i Særtryk ved Siden. Det er nu ikke saa, at det som før sagt er en saakaldt høitkirkelig Anskuelse, der forsvarer Apokrypherne; thi saavidt jeg veed, er det nærmest den høitkirkelige Anskuelse, der i England fordommer Apokrypher, og den lavkirkelige, der forsvarer dem, og det maa erindres, at som Følge af den nys omtalte Beslutning af det britiske Bibelselskab 1826 skilte omtrent 50 friere Selskaber paa Fastlandet sig fra Moder-selskabet, idet de forsvarede en vedblivende Benyttelse af Biblen i den Stikelse med de